

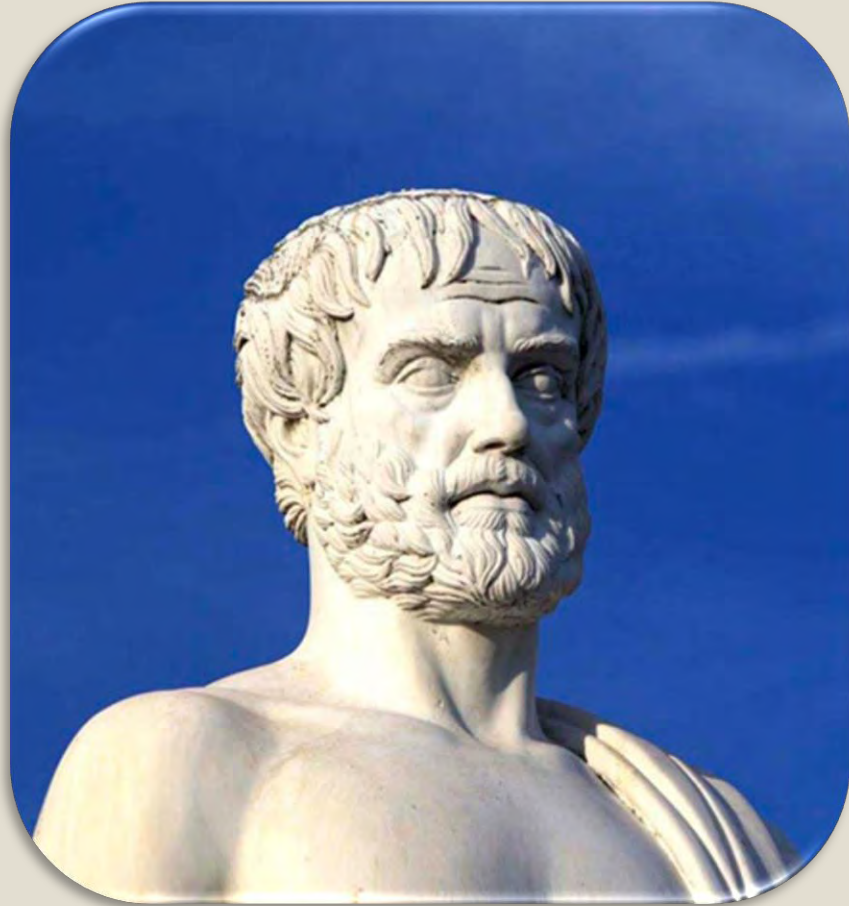

«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗ ΠΡΩΘΗΣΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

¹Λιβάνη Α., ²Βογιατζόγλου Μ.Σ., ³Κουτρούμπας Δ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Αριστοτέλης αποτελεί μια από τις σημαντικότερες φυσιογνώμεις της παγκόσμιας διανόησης. Γεννήθηκε στις βόρειες εσχατιές του ελληνικού κόσμου στα Στάγειρα της Χαλκιδικής το 384 π.Χ. Καρπός των ερευνητικών του προσπαθειών, υπήρξαν μια σειρά από διάφορα έργα όπως «Περὶ ζῶων ἱστορίαι», «Περὶ ζῶων μορίων» ή «Περὶ ζῶων κινήσεως».

ΣΚΟΠΟΣ-ΥΛΙΚΟ ΜΕΘΟΔΟΣ

- **Σκοπός:** Η μελέτη και η αποτίμηση της συμβολής του Αριστοτέλη στη διαμόρφωση της οδοντιατρικής επιστήμης.
- **Υλικό-Μέθοδος:** Χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές της ιστορικής έρευνας για την μελέτη, ανάλυση, επεξεργασία και ερμηνεία του έργου του Αριστοτέλη. Εκτός από τα κείμενα της Αριστοτελικής Συλλογής αξιοποιήθηκε και το ψηφιακό υλικό του Μουσείου Τμήματος Οδοντιατρικής Ε.Κ.Π.Α.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

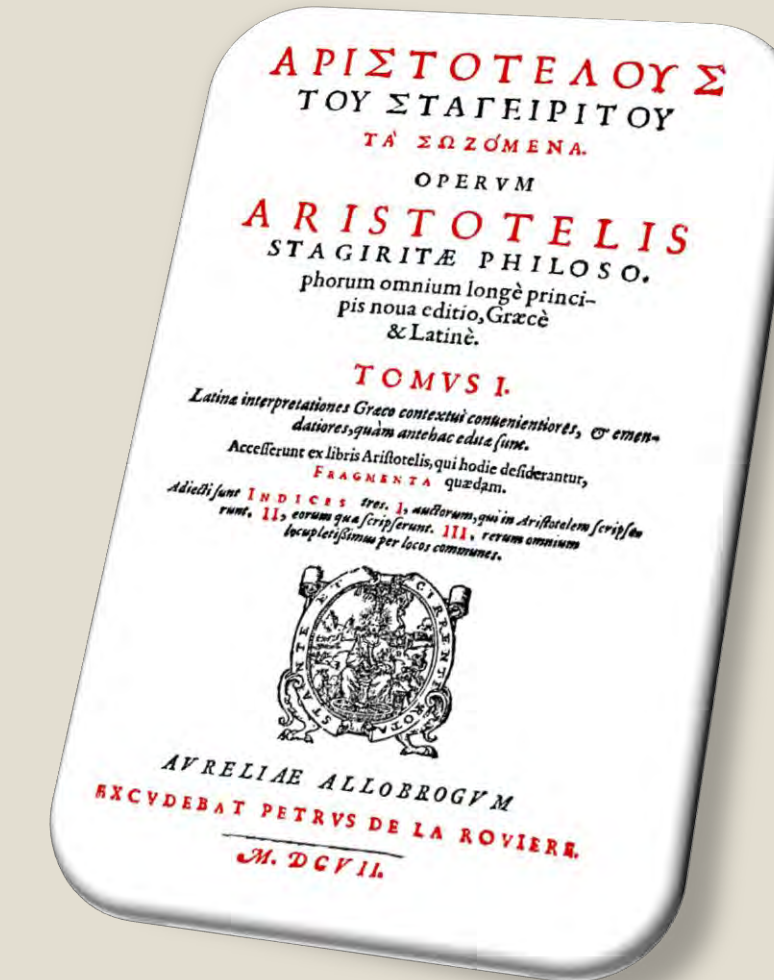
- **Περιγραφή της στοματικής κοιλότητας:** Το στόμα είναι μια κοιλότητα η οποία περιβάλλεται από τα χείλη και τις γνάθους και αποτελεί έναν πόρο από τον οποίο περνά η τροφή (τὸ στόμα τῆς ἀκατεργάστου τροφῆς πόρος ἐστίνι) οι γομφίοι.
- **Αίτια διάβρωσης:** Ο αριστοτελικός συγγραφέας φαίνεται να υποψιάζεται ότι η διάβρωση οφείλεται σε ιδιότητες των καρπών της συκιάς και όχι στην τερηδόνα.
- **Οδοντικές ανωμαλίες:** Μελέτησε την υποδοντία ή ολιγοδοντία των γυναικών και τη συσχέτισή τους με το προσδόκιμο ζωής.
- **Χρήση οδοντάγρας:** Ο Αριστοτέλης εξετάζει τη χρήση της οδοντάγρας για την εξαγωγή δοντιών και δίδει χρήσιμες πληροφορίες για το ζήτημα της λειτουργικότητας της και των πιθανών κατασκευαστικών προβλημάτων που εμφανίζε.

Η οδοντάγρα είναι δύο μοχλοί αντίθετοι οι οποίοι έχουν ένα υπομόχλιο, το σημείο σύναμης της λαβίδας. Έστω το ένα άκρο της οδοντάγρας το Α, το δε άλλο άκρο το οποίο κάνει την εξαγωγή, το Β. Έστω ο ένας μοχλός ο ΑΔΖ, ο άλλος ο ΒΓΕ, υπομόχλιο δε το ΓΘΔ. Το δε δόντι, που είναι το βάρος, στην σύναμη Ι. Το κρατάει και το κινεί συγχρόνως και με το Β και με το Ζ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Ο Αριστοτέλης επηρέασε σημαντικά την Αρχαία Ελληνική Οδοντιατρική με τις βιολογικές του έρευνες.
- Τα έργα του επηρέασαν την οδοντιατρική σκέψη τουλάχιστον μέχρι και την Αναγέννηση.
- Είναι ο επιστήμονας που μελέτησε τα αίτια διάβρωσης και εξέτασε τη χρήση της οδοντάγρας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Κουτρούμπας Δ. Η Οδοντιατρική στον Αρχαίο Κόσμο. Ερευνητική Μονογραφία. Αθήνα: Ε.Κ.Π.Α. 2016.
- Bekker Im. Aristotelis Opera Omnia. τομ. I – V. Berlin: Academia Regia Borussica. 1831-70.
- Balme D. M. Aristotle: History of Animals, τομ. III. Loeb Classical Library No 439, Cambridge, MA: Harvard University Press. 1991.
- Louis, P. Aristote: Problèmes, Paris: Les Belles Lettres. 1991